

Waldemar Chmielewski, Teresa Madeyska

Kraków - Zwierzyniec. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 12-13

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ok. 200 fragmentów ceramiki kultury grzebykowo-dolkowej zgrupowanej w dwóch skupieniach.

Krzemienie zalegały w 5 skupieniach /ok. 200 zabytków w każdym/ o powierzchni nieco powyżej 1 m². Charakter półsurowca i odpadków świadczy o pracownianym charakterze tych obiektów. Wydaje się, że głównym celem pracowni było uzyskanie wiórów. Na uwagę zasługuje obecność w poszczególnych skupieniach narzędzi o charakterze podomowym. Pokrój drapaczy, rylców, liściaka, przekłuwacza i rdzeni sugeruje wielokulturowość stanowiska /elementy Federmesser, świderskie /?/ i ahrensburkskie /?/.

Z ceramiką należy chyba wiązać fragment gładzonej stekierki i duży, bardzo regularny odłupek z dookólnym, precyzyjnym mikroretuszem /?/. Dokładna analiza inwentarza i dalsze badania na stanowisku być może wyjaśnią powyższe, ogólnikowe przypuszczenia.

Konieczność kontynuacji wykopalisk jest spowodowana również systematycznym niszczeniem stanowiska przez leśną drogę.

Materiał znajduje się w MAiE w Łodzi.

KRAKÓW-ZWIERZYŃCIEC
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej
Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadził prof. dr Waldemar Chmielewski przy współpracy dr Teresy Madeyskiej /badania geologiczne/. Finansował Uniwersytet Warszawski. Czwarty sezon badań. Osadnictwo środkowogórnopaleolityczne.

Badania miały charakter uzupełniający. Celem ich było uchwycenie stratygrafii obiektu przygotowanie do podjęcia szerokopłaszczyznowych wykopalisk w latach następnych.

Prace wykopaliskowe prowadzono w najniższej serii ostrogi Zwierzyńca, osiągając w szybiku zwietrzelinowe podłoże skalne. Badana seria zawiera między osadami ostatniego interglacjalu a podłożem skalnym, zbudowana jest z różnoziarnistych piasków, częściowo warstwowanych, częściowo zaś o warstwach zniszczonych przez nakładające się procesy glebotwórcze.

Skalę wapienną przykrywa zwietrzelina iglasta z okruchami krzemieniami. Seria ta nie zawiera żadnych źródeł archeologicznych i paleontologicznych. Powstała zapewne w czasie zlodowacenia środkowopolskiego na skutek zataśmowania Wisły przez nasuwający się lądolód.

W trakcie prac wykopaliskowych odkryto na obszarze 4 m² bogate skupienie zabytków krzemiennych środkowo-włirmskich.

Zabytki zgromadzone są w Katedrze Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego.

Badania będą kontynuowane.

LUTA, gm. Włodawa,
woj. chełmskie
Stanowiska "Górki" i "Sosnowe"

Zakład Epoki Kamienia
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadziły dr hab. Hanna Więckowska i dr Maria Chmielewska. Finansował IHKM PAN. Piąty sezon badań. Stanowiska piaskowe mezolityczne.

Stanowisko I "Górki" /wydmy/

Przebadano 124 m² /łącznie po pięciu sezonach 459 m²/. Uzyskano ok. 11.500 okazów krzemiennych, w tym 418 rdzeni i narzędzi oraz 246 drobnych ułamków kości i kilkadziesiąt różnej wielkości kamieni, całych i okruszków. Zabytki zalegały głównie w iluwium silnym, mniej licznie w próchnicy.

Badania miały na celu uzyskanie uzupełniających danych co do wielkości stanowiska, jego granic, rozplanowania wewnętrznego, zasobności w zabytki, a także warunków przyrodniczych.

Założono system rowów sondażowych w kierunku północnym i zachodnim od wykopu głównego /kierunek eksploracji podyktowany jest przez planigrafię/ i stwierdzono:

1. Koncentracja zabytków w pasie południowy wschód - północny zachód wiąże się z przebiegiem krawędzi doliny rzeki Krzemianki i jest bardzo rozległa. Krawędź jej nie uchwycono; ustalono jedynie ubywanie materiału w kierunku kulminacji wydmy.
2. Południowo-wschodnia część koncentracji ma cechy mieszaniny kulturowej, podczas gdy północno-zachodnia reprezentuje najpewniej "czysty" zespół mezolityczny tj. młodszą fazę cyklu narwiańskiego o dość wyraźnych cechach wschodnich.

Luta i należy do nielicznych, zbadanych systematycznie stanowisk mezolitycznych w dorzeczu Bugu i do największych rozkopanych u nas obiektów